

óhajtott vágyunk, hogy jöjjön el már mihamarabb az az idő, amikor az ügyvédi közélet minden ágában is *ott érezzük* az ügyvédi szolidaritást s nemcsak akkor, midőn ünnepelünk

Az ügyvédi munkaalkalmak szaporítását (is ?!?) kívánta szolgálni a 6300/1932. M. E. számú rendelet 32. §-a azzal, hogy a csődnyitási kérelmek benyújtását ügyvédi ellenjegyzéshez köthette. A budapesti királyi törvényszékhez 1932. év október havában 333. és, a fenthivatkozott rendelet életbelépése után, november havában 27 csődnyitási ügy érkezett. A 27 ügyből összesen 4 adatott be ügyvédi ellenjegyzéssel és *200 pengő letétbehelyezésével*, míg a további 23 ügy hivatalból indult meg a megszüntetett kényszeregyezségi ügyekben. Kiváncsiak vagyunk, vajjon mennyivel szaporodott az ügyvédség jövedelme az újabb „*munkaalalom*” révén?!?

... „a közmegegyezésből eredő jövedelmek közös felosztását *óriási többséggel szavazta meg a közgyűlés*” olvassuk a közelmúltban szétküldött körlevélben. Hiányzik azonban a körlevélből annak közlése, hogy a kérdéses közgyűlésen a budapesti ügyvédi kar hány százaléka volt jelen. Tudomásunk szerint a közgyűlésen jelen voltak száma, a budapesti ügyvédség öt százalékát is alig érte el. Így fest a valóságban „*az óriási többség*”, mert mi sem áll távolabb az ügyvédség zömétől, mint a „*közös kassza*” *gondolata*. *Aki dolgozik, az élvezze munkájának gyümölcsét*, és az ügyvédség túlnyomó többségétől távol állanak az ilyen velleitások, amelyek lényegükben a magángazdálkodás rendszerét ássák alá

Az ügyvédek reformszövetsége a zugírást leküzdésére állandó bizottságot küldött ki. Örömmel üdvözljük e bizottságot, melyet a zugírást elleni hathatós küzdelem komoly letéteményesének kívánunk tekinteni, tudva, hogy annak tagjai fáradságot nem kímélve minden tudomásukra jutó esetet ki fognak vizsgálni s ez esetben remélni szeretnők, hogy az ügyvédi megélhetés tisztességtelen vámszedői a „*zugírász*” urak, (akik a bíróságon a „*kolléga ur*” megszólítás ellen sem tiltakoznak, sőt!!) el fogják venni méltó büntetésüket. Midőn a bizottság nehéz és talán semmiesetre sem az ügyvédség részéről) hálátlan munkájához sok szerencsét kívánunk, egy kívánságunkat is kifejezésre juttatjuk: *ne csak a kis embereket üldözzék, hanem az úgynevezett nagyfejű* (adóügyi stb.) *kijárókat is*, akik esetleg régebben viselt hivatalukban szerzett összeköttetéseiket hasznosítják az ügyvédség terhére, *zugírászi működésükkel*

Az ügyvédjelöltek szerzett jogának mondható az az évtizedekre visszanyúló gyakorlat, hogy ingóvégrehajtásoknál zárgondnokul rendszerint ügyvédjelölteket alkalmaztak. Az ügyvédjelölt törvényesített mellékjövedelme volt a zárgondnoki díj. Annál súlyosabban érinti a jelölteket az, hogy egyes bíró-

sági végrehajtók, a zárgondnokul javaslatba hozott ügyvédjelöltek alkalmazását mellőzik, azzal az indokolással, hogy az érvényben lévő törvényes rendelkezések szerint, zárgondnokul *csak szolgálati lajstromba felvett ügyvéd vagy magánszemély* alkalmazható. Ezen helytelen és téves gyakorlat a legsürgősebben megszüntetendő, mert az ügyvédi kar nem óhajtja szerény keresetét, a súlyos gazdasági viszonyoktól szintén eléggé csökkent, jelölti kar terhére szaporítani. Nekünk is jól esett annak idején egy kis mellékjövedelem, igyekezzünk a manapság — sajnos — elég rosszul díjazott jelölteket egy kis mellékkereset-hoz juttatni

Az egyik budapesti adófelszólamlási bizottság előtt történt, hogy az egyik adózó 80.000 pengős költség számlája szerint 60.50 pengő és egy másik adózó 47.500 pengős költség számlája szerint 35.— pengő jutott az adózó ügyvédjének költség címén, bár mindkét „adóalany” azon panaszkodott, hogy mily nagy összegű behajthatatlan kinnlevőségeket kellett leírnia, mert azokat peres úton sem tudta behajtani. Ide fajul, a kellőképen el nem ítéhető, készkiadásért való munkálkodás. Reméljük, hogy a jövő évben az adófelügyelőségek nem fogják tömegesen felmondani az ügyvédek rögzített adóit, azok jövedelmének „*lényeges emelkedése*” címén

Az ügyvédség korlátozott számú rendszerének bevezetése érdekében folyamatban lévő mozgalom, országos ügyvédgyűlési meghívói, jogos ijedelmet okoztak az ügyvédjelölti kar tagjainak sorában. A meghívó tartalma szerint „*az ügyvédség szerzett jogainak épségben tartása mellett*” stb. kívánják az összehívók a zárt számú ügyvédség megvalósítását. Anélkül, hogy ehelyütt a zárt szám mellett, vagy ellen állást foglalnánk, hangsúlyozni kívánjuk, hogy az ügyvédjelöltek szerzett jogainak sem szabad sérelmet szenvedniök. Erre senki sem gondol. Az a fiatal jelölt, aki a mai súlyos időkben az ügyvédi pálya száraz kenyereét választotta, nem zárható el attól, hogy a zárt számú ügyvédség bevezetése esetén is ügyvéd lehessen

Az ügyvédség főleg fiatalabb tagjaiból álló két párt „az ügyvédi kar általános és a fiatal ügyvédnemzedék különleges problémáinak, pártszempontoktól független, megvitatására” jól sikerült vitaülést tartott. A vita szónokai főleg az ügyvédség általános problémáival foglalkoztak, közbe-közbe felmerültek olyan kérdések is, melyek a fiatalabb ügyvédnemzedéket közelebbről érintik. A vitaülés hallgatóságának többsége mégis, — úgy véljük, — azzal a tudattal távozhatott, hogy különösebb fiatalsági problémák nincsenek, mert *a fiatalság az a betegség, melyből mindenki kigyógyul, aki életben marad.* Ezen vitaest is meg kellett, hogy győzzön mindenkit arról, hogy a fiatalabb